

[Kulturministeren]

På den givne foranledning kan jeg oplyse, at jeg ikke forventer, at der bliver tale om at opkræve beløb i den ovennævnte størrelsesorden i ordinære tilfælde af for sen tilbagelevering af lånt materiale, men det kan ikke udelukkes, at der i særlig grove tilfælde bør fastsættes bestemmelser om, at lånerne må betale bibliotekets omkostninger ved tilbagekaldelsesproceduren.

Spm. nr. S 482

Til *trafikministeren* (31/1 89) af:

Lysholm Christensen (KRF):

»Hvorfor tillægger ministeren lokale personers udsagn om digeforholdene i det vestjyske område så ringe betydning?«

Begrundelse

Strandfogder, fiskere og landmænd på den jyske vestkyst mener samstemmende, at der er grund til at frygte et digegennembrud ved en vedvarende storm. Det virker ejendommeligt, at ministeren ikke har tillagt deres vurdering særlig betydning ved afgørelsen af, om det er nødvendigt hurtigt at tage ekstra kystsikringsinitiativer.

Svar (10/2 89):

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Målet med kystsikringen på den jyske vestkyst er, at der ved udførelse af kystsikringsforanstaltninger søges tilvejebragt et sikkerhedsniveau mod gennembrud svarende til en statistisk middeltidsafstand på 100 år mellem forekomsten af stormsituationer, i hvilke sikkerhedsniveauet nås eller overskrides.

Omfanget af de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde denne målsætning, er naturligvis undergivet en løbende vurdering.

Ved begyndelsen af efteråret 1988 var den tilstræbte sikkerhed mod gennembrud til fjordområder m.m. med permanent bebyggelse, landbrug, erhverv m.v. til stede, og efter Kystinspektorets bedste skøn er der ikke efter julestormen i 1988 konstateret så store skader, at sikkerheden er kommet under dette niveau.

Imidlertid er der for en sikkerheds skyld iværksat opmålinger og beregninger m.m. for at konstatere, om der enkelte steder skulle være behov for en øjeblikkelig forstærkning, som i så

tilfælde vil blive iværksat. De planlagte kystsikringsarbejder inden for de udarbejdede handlingsplaner vil blive gennemgået i lyset af de indtrufne stormskader og revideret i fornødent omfang.

Som det vil være spørgeren bekendt, har jeg den 30. januar 1989 haft et møde i Hvide Sande, hvori en række lokale personer deltog. Mødet var foranlediget af de udtalelser, som fra forskellig lokal side var fremsat.

Jeg mener hermed at have vist min lydhørhed over for lokale udsagn.

Jeg må i øvrigt lægge afgørende vægt på, at der på nævnte møde i Hvide Sande fra Ringkøbing Amtskommunes og de tre kystkommuners side fortsat var fuld tilslutning til den af Kystinspektorets anlagte strategi vedrørende kystsikringen i Ringkøbing Amt og det for denne fulgte i forening med nævnte myndigheder fastlagte program.

Spm. nr. S 483

Til *arbejdsministeren* (31/1 89) af:

Pia Christmas-Møller (KF):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, dersom lønmodtagernes indestående i Lønmodtagernes Dyrtidsfond bliver investeret ud fra politiske/faglige interesser eller hensyn, som er LD's formål uvedkommende?«

Begrundelse

Besvarelsen bedes givet i tilknytning til oplysningerne i Ekstra Bladet den 28. januar 1989 om LD's køb af Tjenerforbundets ejendom i Vendersgade 24. Fremstillingen efterlader det klare indtryk, at købet ikke er dirigeret af ønsket om at sikre den bedst mulige investering, men snarere af en aldeles uheldig sammenblanding af interesser hos den personkreds, der dominerer ledelsen i LD på købstidspunktet. Er omstændighederne ved handelen korrekt og fyldestgørende gengivet, er der efter min mening tale om en højst bekymrende forvaltning af fondens midler, som må give stof til politisk eftertanke.

Sagens principielle indhold understreges af det forhold, at staten jo har udpeget de seks af bestyrelsens 21 medlemmer.

(Se svaret på spm. nr. S 484).